

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหา

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันชั้นสูง มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ คือ เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่สอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่ลังค์ และทำนุบำรุงศิลปวัฒธรรม วิทยาลัยครูได้รับการยกฐานะให้เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 โดยกำหนดให้มีหน้าที่คือ ให้การศึกษาวิชาการและผลิตครูในระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาชีพ และวิทยาลักษณะของครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒธรรม และให้บริการทางวิชาการแก่ลังค์¹

พระราชบัญญัติวิทยาลัยครูได้รับการปรับปรุงแก้ไขอีกรังหนึ่งในปี พ.ศ. 2527 และได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยครูไว้ดังนี้คือ ให้การศึกษาวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิทยาลักษณะของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ทำนุบำรุงศิลปวัฒธรรมและให้บริการทางวิชาการแก่ลังค์²

ในปี พ.ศ. 2528 ลักษณะการฝึกหัดครูได้ออกข้อบังคับว่าด้วยกลุ่มวิทยาลัยครู พ.ศ. 2528 ขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้วิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกันได้รวมกลุ่มกันวางแผนร่วมกันในการที่จะพัฒนาวิทยาลัยครู และปัจจุบันให้เจริญก้าวหน้า และให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา วิทยาลัยครูในภาคใต้จัง ได้จึงได้รวมกลุ่มกันเป็นสหวิทยาลัยทักษิณ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2529 ได้มีพระราชบัญญัติ กำหนดชื่อปริญญาและอักษรย่อในสาขาต่าง ๆ ของวิทยาลัยครูดังนี้

¹ กรมการฝึกหัดครู พระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติ ชื่อ บังคับ และระเบียบ ลักษณะการฝึกหัดครู หน้า 1.

² เรื่องเดิม หน้า 9.

1. สาขาวิชาศึกษา เรียกว่า ครุศาสตร์บัณฑิต ใช้อักษรย่อ ค.บ.
2. สาขาวิทยาศาสตร์ เรียกว่า วิทยาศาสตร์บัณฑิต ใช้อักษรย่อ วท.บ.
3. สาขาวิศวกรรมศาสตร์ เรียกว่า ศิลปศาสตร์บัณฑิต ใช้อักษรย่อ ศศ.บ.

หงันให้ระบุชื่อวิชาเอกไว้ในวงเล็บต่อท้ายปริญญา¹

ต่อมาเมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชนิเวศน์วิทยาลัยครุทั่วประเทศว่า สถาบันราชภัฏ

จากการที่ได้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติวิทยาลัยครุตั้งก้าวแล้วนั้น ส่งผลให้ วิทยาลัยครุมีบทบาทและหน้าที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่ในการผลิตบัณฑิตเพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น วิทยาลัยครุได้ผลิตบัณฑิตในสาขาต่าง ๆ หลากหลายขึ้น เช่น บัณฑิตสาขาวิชาครุศาสตร์ บัณฑิตสาขาวิทยาศาสตร์ และบัณฑิตสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และทำให้มีคณาจารย์เพิ่มขึ้นตลอดจนวิชาเอกต่าง ๆ ก็เพิ่มมากขึ้น เมื่อมีความหลากหลายในวิชาเอกและคณาจารย์แล้ว ผลที่ตามมา ก็คือปัญหาของนักศึกษาในวิชาเอกหรือคณาจารย์วิชาเหล่านั้นย่อมไม่เหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเกี่ยวกับความต้องการในการจัดกิจกรรม ปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติดามะเบี้ยนของวิทยาลัย และปัญหาเกี่ยวกับการให้บริการและสวัสดิการต่าง ๆ นักจะเกิดขึ้นเป็นประจำ จนบางครั้งก็ถูกให้เกิดการทะเลาะวิวาทกัน ส่วนทางด้านอาจารย์นั้นมีอาจารย์จำนวนน้อยที่สนใจกิจกรรม ตั้งนั้นเมื่อมีการจัดกิจกรรมขึ้นก็ทำให้ขาดความร่วมมือจากอาจารย์ และกิจกรรมก็ไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควร²

นอกจากปัญหาในด้านกิจกรรมแล้ว ทางด้านระเบียนวินัยก็มีอยู่ครึ่งที่นักศึกษาประพฤติดีระเบียนวินัยจนบางทีก็ถูกให้เกิดปัญหาทางด้านบริหาร เช่น มีการเรียกร้องสิ่งต่างๆ จากฝ่ายบริหาร บางครั้งก็เกิดความขัดแย้งระหว่างอาจารย์และนักศึกษา บางครั้งก็เกิดความขัดแย้งระหว่างนักศึกษาด้วยกัน และบางครั้งก็ลุก過來ไปสู่ปัญหาระหว่างสถาบัน จนต้องมีมาตรการที่เข้มงวดหรือต้องใช้วิธีปราบปรามที่รุนแรง

¹ กรรมการฝึกหัดครุ พระราชนิเวศน์ พระราชนิเวศน์ พระราชนิเวศน์ ข้อมูลนี้ และระเบียนสภากาชาดไทย หน้า 22.

² สามารถ คงສอาด. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาในวิทยาลัยครุภาคใต้. หน้า 162.

ตั้งนี้นักศึกษาได้มีการศึกษาถึงความคิดเห็นและความต้องการของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาแล้ว ก็จะช่วยให้การดำเนินงานด้านนี้ลื่นไหลคล่องแฉ่ง ความต้องการของอาจารย์และนักศึกษามากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยจัดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ลดน้อยลงได้ และอาจจะส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างอาจารย์และนักศึกษามากขึ้น อันจะทำให้การบริหารกิจการนักศึกษารุ่นลุ่มตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อลaravelความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาในด้านกิจกรรม ด้านปกครองและรักษาระบอบนิยม ด้านบริการ และสวัสดิการ
2. เพื่อลaravelความต้องการของอาจารย์ และนักศึกษาว่าต้องการจะให้บริหารกิจการนักศึกษาไปในแนวไหน อย่างไร
3. เพื่อลaravelปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการบริหารกิจการนักศึกษา
4. เพื่อเปรียบเทียบความเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา

† ปัญหาที่จะต้องศึกษา

1. อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาประการใดบ้าง
2. นักศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาเหมือนกันหรือแตกต่างกัน
3. อาจารย์ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา เหมือนกันหรือแตกต่างกัน
4. อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่ ต้องการจะให้บริหารกิจการนักศึกษาไปในแนวใด
5. อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่ เห็นว่ามีปัญหาในการจัดกิจกรรมประการใดบ้าง

สมดุลสุขานในการวิจัย

1. อาจารย์และนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษาในด้าน กิจกรรม ด้านการปกครองและรักษา紀錄เป็นวันนี้ ด้านบริการและสวัสดิการแตกต่างกัน
2. อาจารย์ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน
4. อาจารย์ และนักศึกษามีความต้องการในการบริหารกิจการนักศึกษาแตกต่างกัน

ภูมิหลังและความเป็นมาของ การวิจัย

การฝึกหัดครูในประเทศไทยเกิดขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2435 ในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมราชูปถัมภ์ เจ้าอยู่หัว มีโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ขึ้นที่โรงเรียนเด็กจัดสอนเฉพาะระดับครู ประถม แล้วขยายไปอยู่ที่ตึกแม่น นกมิตร วัดเทพศิรินทราราวาส มีโรงเรียนประถมเป็นที่ฝึกสอนด้วย ในปี พ.ศ. 2466 จึงได้ขยายให้มีหลักสูตรฝึกหัดครูมีข้อมูลขึ้น และในปีเดียวกันนี้เอง กระทรวงศึกษาธิการก็ได้ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูขึ้นอีกที่บ้านสมเด็จเจ้าพระยา ชื่อโรงเรียนฝึกหัดครูฝึกชั้นต่ำ สำหรับนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับชั้นอนุบาล ให้เข้ามาเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

พ.ศ. 2449 โรงเรียนห้างส่องได้ขยายไปรวมกันเป็นโรงเรียนประจำที่บ้านสมเด็จฯ เรียกชื่อใหม่ว่า โรงเรียนฝึกหัดอาจารย์ฝึกชั้นต่ำ สำหรับนักเรียนที่จบการศึกษาในระดับชั้นอนุบาล เปิดโรงเรียนครูขึ้นเฉพาะมาตราของตนได้

พ.ศ. 2456 ในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมราชูปถัมภ์ เจ้าอยู่หัว ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนฝึกหัดอาจารย์เป็นโรงเรียนฝึกหัดครู และรวมเข้าเป็นแผนกหนึ่งของโรงเรียนข้าราชการพลเรือน ของรัชกาลที่ 5 จนได้รับการสถาปนาเป็นจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2459 ในปี พ.ศ. 2460 กระทรวงธรรมการก็ตั้งโรงเรียนฝึกหัดครูประถมกลิกรรม (หอวัง) ขึ้นที่ป้อมวันอุฐ ในลังกัดจุฬาฯ เช่นกัน หลังจากนั้นได้ขยายไปอีกหลายแห่งแล้วมาเลิกไปภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ไม่กี่ปี

พ.ศ.2460 มีกรรมมหาวิทยาลัยเกิดขึ้น กรรมฝิกหัดครูจังย้ายไปอยู่กรรมศึกษาธิการตามเดิม โดยครูมูลและครูประจำไปตั้งที่วัดบวรนิเวศ แล้วย้ายไปตั้งที่พระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ต่อมาข้าราชการอยู่ที่กองพันทหารราบที่ 6 ศรีอุฐราชนถิ่นวังจันทร์เกณฑ์ คือ กระทรวงศึกษาธิการปัจจุบันเรียกชื่อว่า โรงเรียนฝึกหัดครูพระนคร ในปี พ.ศ.2499 จังย้ายไปที่บางเขน และเรียกชื่อว่า โรงเรียนฝึกหัดครูพระนครมาจนถึงปัจจุบัน

แผนครูมูลย์ไปเปิดขึ้นที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และดำเนินการเรื่อยมาจนถึง พ.ศ.2471 กระทรวงธรรมการก็อนหน้าที่ฝึกหัดครูมูลย์ให้จຸฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จຸฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงเริ่มเปิดแผนครูมูลย์ขึ้นใหม่ในปี พ.ศ.2473

การฝึกหัดครูที่กล่าวมานี้ทางต้นเป็นการฝึกหัดครูชายการฝึกหัดครูหญิงนั้น เปิดสอนครึ่งแรกที่โรงเรียนเบญจมราชวิทยาลัย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2456 ต่อมา พ.ศ.2476 ได้ย้ายไปอยู่ที่โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ พ.ศ.2480 จังย้ายไปอยู่ที่โรงเรียนสวนกุหลาบ (วิทยาลัยครุสุนทร์ปัจจุบัน)

นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนราชภารกิจ อีก 3 แห่งที่จัดการฝึกหัดครูโรงเรียนประถมหลักสูตร 3 ปี คือ โรงเรียนวัดนาวิทยาลัย โรงเรียนเขมรหาริอนุสรณ์ และโรงเรียนเช่นโยเชพโคนแวน์ แต่ได้เลิกไปในปี พ.ศ.2487 เนื่องจากมีนโยบายให้การฝึกหัดครูเป็นเรื่องของรัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว

ในปี พ.ศ.2482 ยุบกรรมศึกษาธิการ แล้วตั้งกรรมสามัญศึกษา และกรรมวิชาการขึ้นมาแทน การฝึกครูขยายมากขึ้น มีการเปิดฝึกหัดครูทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพแขนงต่าง ๆ มีการเปิดสถาบันฝึกหัดครูระดับสูงขึ้นที่ประสานมิตร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร ในปัจจุบัน) ซึ่งความก้าวหน้าส่วนมากมาจากการสนับสนุน และการให้ความช่วยเหลือขององค์การระหว่างประเทศ

พ.ศ.2497 ได้ตั้งกรรมฝึกหัดครูขึ้น โดยมีความมุ่งหมายที่จะรวมงานฝึกหัดครูจากการต่าง ๆ เช่น กรรมผลศึกษา กรรมอาชีวศึกษา ฯลฯ เช้ามาอยู่ในหน่วยงานเดียวกัน แต่ทำอยู่ได้พักเดียว Kirk ให้กับต่าง ๆ ทำอีก¹

อย่างไรก็ตาม กรรมการฝึกหัดครูมีบทบาทสำคัญในการผลิตครูให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ ปัจจุบันกรรมฝึกหัดครูวิทยาลัยครูในลังกัด 36 แห่ง และได้ทำการเปิดสอนในระดับ

¹ ไพบูลย์ สินลารวัตน์ พัฒนาการของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. หน้า 9 - 10.

ปริญญาทุกแห่ง โดยได้เพิ่มสาขาวิชาต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนากำลังคน และพัฒนาห้องถีนสาขาระบบที่เปิดสอนในปัจจุบัน ได้แก่ สาขาวิชารุศาสตร์ สาขาวิศลปศาสตร์ และสาขาวิทยาศาสตร์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังช่วยในการให้การศึกษาอบรมแก่บุคลากรประจำการ ให้มีคุณภาพและมีวุฒิสูงขึ้นด้วย

~~คำจำกัดความ~~ *ท่านผู้เขียน*

~~ความคิดเห็น~~ หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ที่มีต่อบุคคล หรือมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลลัพธ์เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ซึ่งมีทั้ง ในลักษณะ positive คือ สอนใจ พยายามช่วยเหลือสนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และในลักษณะ negative คือ ขัดแย้ง เนื้อหน่าย ไม่สอนใจ ไม่ร่วมมือ หรือไม่ปฏิบัติตาม

ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารกิจการนักศึกษา หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ที่มีต่อการบริหารกิจการนักศึกษาซึ่งอาจจะมีทั้งลักษณะ positive และ negative

~~อาจารย์~~ หมายถึง อาจารย์ที่สอนประจำอยู่ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งของวิทยาลัยครูในภาคใต้

~~นักศึกษา~~ หมายถึง นักศึกษาภาคปกติที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยครูแต่ละแห่งของวิทยาลัยครูในภาคใต้

การบริหารกิจการนักศึกษา หมายถึง การบริหารในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษานอกเหนือจากการเรียนการสอน ได้แก่ การบริหารในด้านกิจกรรมนักศึกษา การบริหารในด้านการปกครองและรักษาพระบรมราชูปถัมภ์ และการบริหารในด้านการให้บริการและสวัสดิการ

ความต้องการ หมายถึง ความต้องการในด้านบริหารกิจการนักศึกษา

~~วิทยาลัยครูภาคใต้~~ หมายถึง วิทยาลัยซึ่งดังอยู่ในภาคใต้ของประเทศไทย (สหวิทยาลัยทักษิณ) ซึ่งมีอยู่ 5 แห่ง คือ วิทยาลัยครุยุธยา วิทยาลัยครุสังขละ วิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครุภูเก็ต และวิทยาลัยครุสราษฎร์ธานี

๖ ๑๖๘๙๘

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรของวิทยาลัยครุในภาคใต้ (สหวิทยาลัยทักษิณ) ชั้นมีอยู่ 5 แห่ง คือ วิทยาลัยครุยุทธา วิทยาลัยครุสังขลา วิทยาลัยครุนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครุภูเก็ต และวิทยาลัยครุสราษฎร์ธานี
- ~~2.~~ จำนวนอาจารย์ที่ใช้ในการวิจัย คืออาจารย์ของแต่ละวิทยาลัยครุในภาคใต้ โดยสุ่มตัวอย่างมาวิทยาลัยครุละ ร้อยละ 20
3. จำนวนนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาของวิทยาลัยครุแต่ละแห่งในภาคใต้ โดยสุ่มตัวอย่างมาวิทยาลัยละ ร้อยละ 10

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย อาจจะเกิดขึ้นจากสาเหตุต่อไปนี้

1. เนื่องจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษา ชั้นอาจจะไม่ตอบตรงกับความรู้สึกอันแท้จริงของตน เพราะผู้ตอบบางคนอาจจะคำนึงถึงผลได้ผลเสียจากการตอบ หรืออาจจะเป็นเพราะต้องการรักงานนี้ใจของผู้ที่ทำงานในด้านนี้
2. องค์ประกอบอื่น ๆ ของบุคลากรที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ชั้นอาจจะมีเชาว์ปัญญา มีพื้นความรู้ และประสบการณ์ต่างกัน ชั้นผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมได้ จึงอาจจะทำให้ผลการวิจัยนักพร่องได้นำง

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยเชื่อว่า แบบสอบถามแสดงความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำไปใช้ในการสอบถามนี้ มีความตรง (Validity) และมีความเที่ยง (Reliability) พอที่จะนำไปใช้วัดความคิดเห็นได้ตามความประสงค์ ทั้งนี้ เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาถึงวิธีการเขียนแบบสอบถาม ชนิดนี้กับอาจารย์ที่เน้นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศและยังได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้นำไป Try out เพื่อหาข้อบกพร่องก่อน แล้วนำมายปรับปรุงแก้ไขข้อมูลก่อนจะเป็นที่เรียบร้อย ต่อจากนั้นจึงนำไปใช้กับประชากรจริง ๆ

2. ผู้วิจัยเชื่อว่า กลุ่มประชากรที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม ในครั้งนี้ สามารถเป็นตัวแทนประชากรทั้งหมดได้ เพราะผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตามหลักสถิติที่เชื่อถือได้ คือใช้วิธีสุ่มแบบ Stratified Random sampling ก่อน แล้วจึงใช้แบบ Simple Random sampling อีกครั้งหนึ่ง

3. ผู้วิจัยเชื่อว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทุกคนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหาร กิจกรรมนักเรียนในด้านต่าง ๆ เนื่องจากเป็นระเบียบของลักษณะการฝึกหัดครูที่กำหนดให้ไว้ ราย ครูปฏิบัติเหมือนกันทุกแห่ง ซึ่งวิทยาลัยครุศาสตร์จะดำเนินการให้อาจารย์และนักศึกษาได้ทราบ แล้ว

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ กลุ่มอาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครูในภาคใต้ (สาขาวิชาลัษณกศิลป์) ชั้นมือปี 5 แห่งคือ วิทยาลัยครุยุทธา วิทยาลัยครุสังชลา วิทยาลัยครุศาสตร์ธรรมราษฎร์ วิทยาลัยครุภูเก็ต และวิทยาลัยครุสุราษฎร์ธานี โดยลุ่มตัวอย่างมาเป็นจำนวนดังนี้

1.1 กลุ่มอาจารย์สุ่มมาแห่งละร้อยละ 20 รวมทั้งสิ้น 132 คน

1.2 นักศึกษาสุ่มมาแห่งละ ร้อยละ 10 รวมทั้งสิ้น 450 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นมาเอง เพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย แบบสอบถามแต่ละฉบับแห่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณนิค่า (Rating Scale) โดยจะถามในประเด็นเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการจัดกิจกรรม ด้านการปกครองและรักษาฯ บัญวนิยม ด้านบริการและสวัสดิการ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open - ended) เพื่อให้ผู้ตอบได้เขียนแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารกิจกรรมนักศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สั่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังวิทยาลัยครุที่กำหนดไว้แล้วให้ส่งกลับมาให้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล นำแบบสอบถามที่ตอบแล้วมาวิเคราะห์โดยหาค่าลักษณะคือ

1. หาค่าร้อยละ

2. หาค่าเฉลี่ย (Mean)
3. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. หาค่า T - Test
5. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและบรรยายความ

ประโยชน์หรือผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยนี้

1. เป็นแนวทางให้วิทยาลัยครุต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยครุในภาคใต้ ได้นำผลการวิจัยไปปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานในด้านบริหารกิจการนักศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุเป้าหมายยิ่งขึ้น
2. เป็นแนวทางให้ผู้บริหารในวิทยาลัยครุได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการบริหารกิจการนักศึกษา จะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่อไป
3. เป็นข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้บริหารได้ทราบความคิดเห็นและความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาว่า อาจารย์และนักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการนักศึกษาอย่างไร ต้องการให้บริหารไปในแนวใด ซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารได้วินิจฉัยและตัดสินใจ ลั่งการได้ถูกต้อง และตรงกับความต้องการของคนส่วนใหญ่มากขึ้น
4. ช่วยลดความชัดแย้ง ในด้านบริหารกิจการนักศึกษาอันอาจจะเกิดขึ้นในสถานบันได
5. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการที่จะส่งเสริม และสนับสนุนในการทำกิจกรรมบางอย่างที่อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าดี และมีประโยชน์ต่อวิทยาลัย
6. เพื่อเป็นประโยชน์ที่จะใช้เป็นแนวทางในการวิจัยเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อไป